

АМЕРИЧКА АГРЕСИЈА НА КИНУ или бахати робови технологије

21:58 17.05.2016.

САД гура Кину и свој народ на ивицу нечег чије последице су непредвидиве и што може да доведе до обостране катастрофе.

Америчка агресија против Кине наставила се у уторак 10. маја инвазијом америчког разарача на кинеске територијалне воде у близини острва Спартли.

Ограничене количине кинеског стрпљења све брже се топе.

Пославши своје бродове у кинеске воде под бизарним изговором да испуњавају своје „право на слободан пролаз“ и да ће „САД летети, пловити и вршити све врсте операција све док је такво понашање у складу са међународним законима“, чиме они заправо тврде да имају право да иду где год желе и кад год им се прохте.

Можда ће такође устврдити да имају право да шаљу наоружане ратне бродове препуне marinaца на реку Јангцекјанг, јер њихов пролазак кроз кинеске воде не само да је био илегалан због тога што нису тражили дозволу већ свакако није био „невин“ ни због чињенице да се радило о демонстрацији моћи и контроле, што је забрањено законом о морској конвенцији.

Америчка тврдња да поступају у складу са међународним правом апсурдна је, јер оно налаже да брод који жели да уплови више од 12 наутичких миља у територијалне воде друге земље мора поседовати њену дозволу, али не само то већ и за време проласка туђим територијалним водама мора истаћи заставу те земље. Сви страни бродови који улазе у територијалне воде других земаља увек, поред сопствене, истичу и заставу домаћинске државе. Американци су одбили да траже дозволу и дефинитивно не поштују обичај истицања кинеске заставе. Могли би још и да пошаљу америчког амбасадора на састанак са кинеским председником Ксијем да га пред свима пљуне у лице. Јер то и јесте оно што су желели да постигну; да увреде Кину и изазову њен одговор.

Они говоре: „покушајте да нас зауставите“, док гледају како температура расте, уз бујицу гневних речи и кинеских пловила која патролирају око њихових бродова. Њихов пут није спречен. Они имају моћ. Они су у праву. Они су врховни господари свих нас. То је порука.

КИНА: НАСТАВАК АГРЕСИЈЕ МНОГО ЋЕ КОШТАТИ САД

Кинеска влада је још једном љутито реаговала, називајући ово ново кршење кинеског суверенитета „провокацијом“, што је сасвим тачно. Ипак, ништа није урађено ако се изузме слање одређеног броја бродова и авиона да истакну националне заставе. Али са каквом намером?

Американце уопште не занима кинеска драматургија – они разумеју само језик силе. Логика налаже да ће, уколико ове провокације не престану, доћи до оружаног инцидента у блиској будућности, јер Кина је сатерана у ћошак и нема шта друго да уради. Помисао на то шта би могло након тога да се догоди леди крв у жилама.

Уколико свет добро не размисли о свему томе и не реагује на прави начин, ова отпадничка нација, једина која крстари широм света са великом батином, претећи, тероришући и уништавајући без марења за законе, морал или хуманост, довешће нас све на праг самоуништења.

Али шта би био неопходни одговор? Кинези су јасно ставили до знања да ће наставак агресије против Кине много коштати САД. Такође су истакли како Кина неће дозволити да се ове провокације наставе и да има капацитет којим, у случају потребе, може да се супростави. Али имају ли вољу да то ураде? Чини се да имају будући да су, припремајући се за такав развој догађаја, повећали и модернизовали своје оружане снаге и, као што је познато, пре месец дана ставили своје нуклеарне снаге у стање трајне приправности. Кинези су веома опрезни, јер желе да се развијају у миру, па је тешко рећи када ће се директно супроставити Америчким бродовима и зауставити њихове маневре, али то ће се сигурно догодити у једном тренутку. Па шта онда Кинези раде? Биће да неки од одговора леже у њиховој војној доктрини.

Основни принципи кинеског ратовања представљени су у познатом **Сун Цуовом делу Уметност ратовања:**

„Рат је уметност обмане. Стога, када можеш изгледај као да не можеш; кад си спреман, делуј неспремно; кад си близу, претварај се да си далеко; а, кад делује да си далеко, буди близу. Уколико непријатељ покушава да створи неке предности, заведи га њима; ако је поремећен, нападни га и покори. Ако је просечно јак, добро се припреми. Ако је доста снажан, избегни сукоб. Уколико је разјарен, провоцирај га... нападни кад није припремљен, и то тамо где никад не би очекивао да ћеш га напасти. Ово су... калкулације о победи које се не могу решавати унапред.“

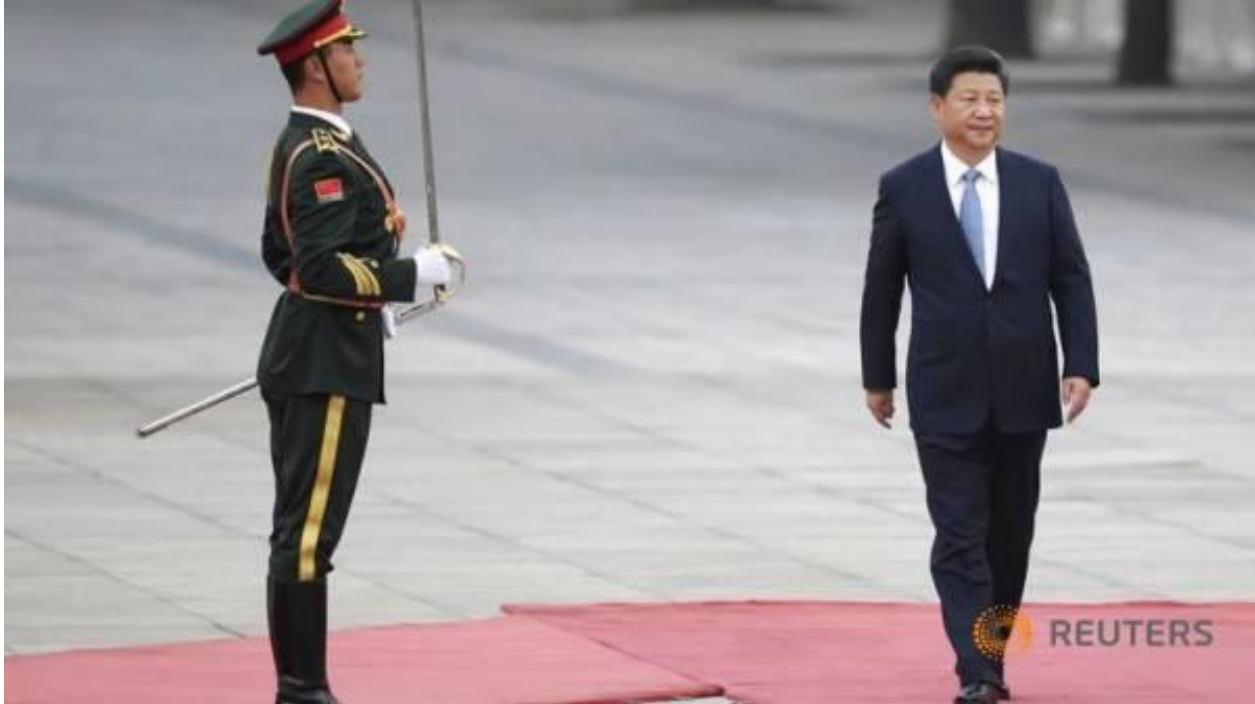
Дакле, можемо очекивати неочекивано. Али то неће бити оно што Кинези желе – win-win ситуација, већ она у којој сви губе, будући да рат погађа свакога.

Америчко насилничко понашање почива на урођеном шовинизму, ароганцији и апсолутној уверености у сопствену војну супериорност.

Али баш та увереност ће довести до њиховог пада.

У важном документу о војној теорији из 1999. названом Тотални рат два кинеска пуковника Кјао Линг и Ванг Ксјансју (сада обојица имају чин генерала) поставили су теорију према којој је прво правило тоталног рата да нема никаквих правила и да ништа није забрањено.

Потом су истражили примену метода тоталног рата и због чега је то једина стратегија којом се могуће супроставити моћном агресору који не поштује међународне законе, већ пише своја правила; агресору попут САД којима се, како они наводе, не може веровати ни да ће поштовати сопствена правила. Како било ко може веровати држави која се наизглед понаша као шеф медитеранских пирата који је у средњем веку изрекао чувену реченицу: „Закон? Ја правим своје законе и радим шта хоћу“.

ПИШТОЉ ОД СЛОНОВЕ КОСТИ

У делу документа у којем стоји питање „шта Американци желе“ и одговор „светску доминацију“, има интересантних запажања:

„У дискусији са талентованим америчким научником Томасом Едисоном песник Џеферс пише ‘Ми... смо вешти са машинама и залуђени луксузом’.

Американци имају урођену склоност ка овим стварима, као и тенденцију да своју потрагу за највишим технологијама и перфекцијом претварају у луксуз, укључујући чак и оружје и војну опрему. Типичан пример је генерал Патон, који је волео да носи пиштоље израђене од слонове кости. Ова склоност их је потпуно опчинила до мере да су стекли неограничено поверење у технологију и оружје, одувек сматрајући да само тај пут води до ратне победе. Али та особина чини их нервозним сваки пут када је пољуљана њихова лидерска позиција у области војних технологија, и они се хватају у коштац са овим бригама тако што производе све више новог и сложеног наоружања.

Резултат таквог приступа наводи их да, сваки пут када оружани системи – који из дана у дан постају све тежи и компликованији – дођу у конфликт са основним принципима реалне оружане борбе, они увек стану на страну оружја. Они на рат гледају као на маратонску трку у наоружању и технологији, и нису спремни да га посматрају као тест морала, храбрости, мудрости и стратегије. Уверени су да ће им, све док још увек имају данашње Едисоне, врата победе заувек бити отворена. Ова врста самопоуздања навела их је да забораве једну просту чињеницу – рат није фиксирана утрка у наоружању или војним технологијама колико је игра са константним променама правца и многим нерегуларним факторима. Није важно да ли носиш Адидас или Најк – то ти не гарантује да ћеш на крају победити.“

Другим речима, САД, тј. војно-индустријски комплекс, који држи све полуге моћи у земљи, гура Кину и свој народ на ивицу нечега чије последице могу бити непредвидиве и што само може да доведе до обостране катастрофе. Они свуда наступају на тај начин, **од Северне Кореје, преко Сирије, Украјине, Балтика, Авганистана, Јужне Америке и посебно Русије и Кине.** Председник Путин је позвао на стварање новог „неблоковског“ међународног система безбедности. Није јасно каква би била форма тог новог поретка, али, све док не буде покушаја да се поврати владавина међународног права које би ограничило деловање ове одметничке нације, са светском кризом на помолу сат Армагедона ће наставити да откуцава.

Аутор је међународни кривични правник из Торонта и члан Правног друштва Горње Канаде. Познат је по великом броју важних случајева у домену људских права и ратних злочина

О АУТОРУ

Кристофер Блек је међународни кривични правник из Торонта и члан Правног друштва Горње Канаде. Познат је по великом броју важних случајева у домену људских права и ратних злочина.

Превео са [енглеског](#) на српски за [Нови стандард](#) Александар Вујовић